

[Aksel Larsen.]

invasionsforsøg. Og herom siger man — jeg tillader mig at citere hr. formand, for det er så værdifulde betragtninger, at de bør stå i Folketingstidende:

„En sådan situation vil være varslet. Dels ved en stigende politisk spænding og dels gennem de forberedelser, som en sådan aktion kræver, hvad enten det er faldskærmstropper eller invasion med landgangsfartøjer. Endvidere kan man gå ud fra, at en sådan invasion må begrænse sig til specielle områder af den sjællandske kyst, da gennemsejling af først Femernbæltet og siden Store-Bælt vil være ødelæggende farligt.“

Jeg har ganske vist i mange år forestillet mig, at de nok ovre i generalstaben har hængende et Sjællandskort, hvorpå visse kyststrækninger er afmærket med rødt, hvilket betyder, at dér kan russerne forsøge landgang, og dér, hvor der ikke er afmærket med rødt, må russerne ikke forsøge landgang. Jeg forstår, det er det samme, man er klar over her. Kun på visse kyststrækninger af Sjælland kan man forsøge invasion fra luften eller fra søen, andre steder kan man ikke. Jeg håber, at man sender meddelelse herom til Moskva, så de ved det derovre og retter sig efter det. Derimod kan russerne — for det er jo dem, man tænker på — ikke invadere Jylland, for gennemsejling af først Femernbæltet og siden Store-Bælt vil være ødelæggende farligt. Øresund eksisterer altså for det første ikke, for det andet kan det ikke tænkes, at man f. eks. gennem Nordatlanten og Skagerrak kommer til Vendsyssel, det kan slet ikke lade sig gøre, og for det tredje går man ud fra, at flyvemaskinen ikke er opfundet eller i hvert fald ikke taget i brug. Jeg har ellers hørt, at man allerede under den sidste krig brugte luftbårne tropper, når man ville besætte et landområde, men det går man ud fra her ikke kan lade sig gøre. Derfor siger man, at der er selvfølgelig en tredje mulighed: fremtrængen op gennem Jylland. Jeg tillader mig, hr. formand, at citere:

„Forudsætningen for en sådan situation er fjendens nedkæmpelse af de vesttyske forsvarsstyrker . . .“

Undskyld, jeg afbryder mig selv og citatet. Jeg går ud fra, at dette betyder, at man vil opsigte aftalen om den dansk-tyske fælles-

kommando, for der skal altså kun være vesttyske forsvarsstyrker. Det er jo et fremskridt, hvis socialdemokratiet er nået så langt.

Vi går videre med citatet:

„ . . . og en deraf automatisk opskruining af konflikten til en atomkrig.“

Jeg har været på et møde, hvor man angreb socialdemokratiet i anledning af denne forsvarsreform og sagde, at det ville prisgive Jylland. Jeg måtte optræde til forsvar for socialdemokratiet og sige: det er ikke sandt, for de har nemlig sagt, at fjenden kun kan angribe Jylland igennem Holsten, og det medfører den helt store atomkrig. Ja men så er det jo aldeles meningsløst, at vi skal have bare 2.000 mand i Jylland, for Jylland kan ikke forsvares alligevel, og hele verden bliver ødelagt, hvis Jylland bliver angrebet. Det står her: det er den helt store atomkrig, det opskrues til. Men der er altså denne mulighed med det bredt anlagte invasionsforsøg på Sjælland, og det skulle kunne imødegås med 7.000 mand plus forskellige hjælpestyrker og sådan noget.

Ja, det minder jo i høj grad om det, de konservatives ordfører, hr. Erik Kragh, sagde. Han sagde noget om, at vi skal have et forsvar, så vi kan forsvare os, så NATO ikke stilles over for fuldbyrdede kendsgerninger, og den opgave kan vi løse. Man går ud fra som givet, at hvis vi skulle komme i krig, og hvis Sjælland skulle blive angrebet, så vil vi kunne forsvare os enten i kraft af den forsvarsordning, vi har, eller den, socialdemokratiet drømmer om, ind til vore allierede i NATO kan komme os til hjælp. Men ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kjeld Olesen, har selv sagt: i tilfælde af et sådant angreb drejer det sig om timer. Jeg tror nok, man kan se bort fra noget sådant, og det har NATO jo heller aldrig lovet. Det hovedargument, man anvendte her i folketinget i marts 1949, da vi havde forslaget om Danmarks indmeldelse i Atlantpågten til behandling, det hovedargument, man anvendte, var dette, at i tilfælde af et angreb på Danmark vil vore store allierede udøve repressalier mod angriberen. Repressalier mod angriberen — det var atombomber, man tænkte på. Jeg må sige, at de radikale har valgt deres ordfører med omhu, for hvis de havde valgt en anden ordfører, ville han nok være gået op og have sagt, at